

BACTERIOTERAPIA EN LES NEURALGIES I NEURITIS

pel Dr. PAU COLVÉE I REIG

Director de la Policlínica Municipal de Neuropatologia i Psiquiatria, primer professor del «Laboratorio Bacteriológico Municipal de Valencia»

Els estudis de Wright i ses deixebles, al donar lloc a la moderna Bacterioterapia, ens feren pensar amb el Dr. Döllken, en la possibilitat de l'obtensió de productes microbians que procedent d'aquelles bacteries que més neuròtropes es mostren, podrien servir d'excitants de la producció de receptors específics i *no específics* dels nervis, i per lo tant en els malalts amb aquells saturats per les toxines endògenes o exògenes, de remei sinó curatiu, en molts casos paliatiu de dites afeccions.

Es tracta de vacunes mortes o productes extractius de certs microbis (bacillus disentericus, piociànicus, estreptococcus, etc., etc.), que s'utilitzen amb pautes paregudes a les dels tractaments tuberculínics.

Suposem les neuritis originades (amb l'excepció natural d'aquelles causades per traumatisme) per la fixació en els receptors nerviosos, de toxines que provenen o del mateix organisme per disfunció de certs òrgans o de l'exterior. Dita fixació dona, necessàriament, lloc a una limitació de la nutrició cel·lular nerviosa, per disminució dels receptors nutritius lliures, i per lo tant a la reacció dolorosa o paralítica corresponent a la funció específica del nervi afectat.

Si injectant quantitats petites de substàncies neurotropes aconseguim, com amb els preparats bacterioteràpics, la producció de grans quantitats de cadenes laterals amb la menor quantitat possible d'excitant introduït, haurem obtingut una major resistència nerviosa del nervi afectat, i per lo tant la desaparició dels fenòmens molestos. Es dir, que no's tracta d'impedir la

formació de les toxines, primera causa de l'afecció, sinó de fer toxo-resistent al nervi i tal vegada saturar aquelles.

El Professor Döllken creu qu'el èxit d'aquesta classe de preparats microbians es deu a la saturació dels receptors nerviosos, i per lo tant a l'impossibilitat d'actuar sobre ells la toxina neurítica.

Després de dos anys, preparem la nostra vacuna antineurítica habent tractat amb ella 96 casos de neuritis i neuralgies de diversos orígens. En molts d'aquests tinguérem grans èxits.

El tractament amb la nostra vacuna consisteix en l'injecció seriada de concentracions creixents d'extractes microbians: la via d'introducció, l'hipodèrmica.

Les concentracions molt diluïdes no donen lloc a reacció local ni general, i poques vegades demostren efectes terapèutics. Les mitjanament concentrades produeixen a les quatre o sis hores de l'injecció, exaceració de dolor en les branques nervioses afectades. Aquest efecte pot durar algunes hores i sol anar seguit de milloria. La disminució del dolor sense anterior exacerbació del mateix, com fenomen immediat de l'injecció de vacuna, és dir, lo que Döllken anomena *reacció focal negativa*, no ha pogut ésser observat en els nostres malalts. Les dosis molt concentrades donen lloc a tots aquells trastorns per tots coneguts, originats per l'introducció de vacunes mortes (tumefacció dolorosa en el punt d'injecció, febre, dolor de cap, etc., etc.), i además dolor intens en la branca nerviosa afectada. Clar és, que les injeccions de quantitats creixents disminueixen els fenòmens reaccionals quans s'aplega a aquestes elevades concentracions. Vull dir en açó, que la *resistència* s'adquireix ràpidament.

L'immunitat específica que s'adquireix perdura tres o quatre mesos. Es inútil la repetició de la cura si dins d'aquest període reapareixen els dolors.

Exemple de lo dit, són els següents casos:

E. M., 43 anys, neuralgia ciàtica esquerra, d'origen alcofòllie, Es comença el tractament el 5 de Janer de 1914. A la sisena injecció (injecció dies alterns) han desaparegut els dolors; no existeix ja Lasège. Es continua injectant fins la desena injecció. Alta provisional. En 15 de Maig tornen a aparéixer els dolors en el ciàtic dret. Es comença de nou el tractament que transcorreix sense fenòmens reaccionals, emperò també sense efecte terapèutic beneficiós.

M. S., neuralgia facial dreta. 61 any de edat. El tractament

amb la nostra vacuna dóna lloc a una gran milloria; les crisis doloroses és distancien considerablement i es fan més soportables. Als dos mesos, reapareixen amb la seva primitiva intensitat. El tractament bacterioteràpic fracassa del tot. No obstant un tercer tractament a l'any i mitg del primer, proporciona notable milloria.

Dites dades esquemàtiques de dos malalts que havem repetits en 21 dels 96 tractats, ens demostren la necessitat de distanciar les cures i d'augmentar les dosis en els segons tractaments si volem obtindre un bon resultat.

Dels 96 casos es tractava en sa majoria de neuritis en nervis, sensitius o mixtes, emperò amb predomini dels trastorns sensitius. De les dites neuritis les que millor hem vist respondre al tractament són aquelles d'origen reumàtic. Creiem que tota neuralgia ciàtica deu ésser tractada arab extrets vaccinals tan aviat com es demostren inactius els mètodes terapeutics elàsics. També hem observat èxits en les polineuritis gripals. En les d'origen alcofòllic els resultats són desiguals, de 5 cassos tractats (tractament llarg a causa de gran reacció), tres curacions i dos fracassos. En les neuralgies del trigèmin s'obtenen molts fracassos, emperò al comprobar alguna curació i abundants millories en malaltia tant molesta i persistent, ens anima a intentar sempre la cura. En dita malaltia hem vist dos casos curats, quatre millorats i quatre fracassos. Hi ha que advertir de que's tractava de malalts tractats ja amb btots els mètodes coneguts, excepció dels quirúrgics.

No obstant, la comprobació de l'existència en la sang dels injectats, d'anticossos corresponents als antigèns microbians introduïts, no atribuïm a dits anticossos una acció curativa estrictament específica, sinó que com ja abans hem indicat, considerem que s'adquireix (i actúen beneficiosament) un augment en els anticossos *de grupu* i *general* d'aquells que donen lloc a l'immunitat natural. Constituiria l'obtingut a conseqüència de l'introducció en l'organisme d'uns tals antigens, una nova modalitat de la *resistencia*.

Dita funció de l'organisme, de la qual l'aprofitament terapèutic fou vesllumat fà ja molt de temps, torna altra vegada modernament a utilitzar-se en terapèutica, excitant-la mercés a l'introducció en l'organisme de vacunes, productes microbians, o substàncies de complexa constitució química (exemple el nucleinat sòdic), i fins amb l'empleu de procediments com el de

la congestió pasiva de Bier. Tenim la seguretat qu'el temps i la tasca constant i segura de la Biologia ens han de demostrar l'immensa importància terapèutica de l'augment artificial d'aquesta immunitat natural.

CONCLUSIÓ

Crec convenient recórrer a la bacterioteràpia en la cura de les neuritis rebel·les als mètodes clàssics.